

Sygn. akt III SPP 35/10

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Jaśkowski (przewodniczący)

SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie ze skargi D. W. i O. W.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...]

w sprawie I ACa .../10

z udziałem Prezesa Sądu Apelacyjnego w [...]

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 9 lutego 2011 r.,

oddala skargę.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10 listopada 2009 r. Sąd Okręgowy w C. po rozpoznaniu sprawy z powództwa D. W. i O. W. przeciwko J. U. o zapłatę: uchylił wyrok zaoczny Sądu Okręgowego w C. z dnia 17 stycznia 2002 r. wydany w stosunku do pozwanej J. U. (pkt 1.); umorzył postępowanie w sprawie w stosunku do pozwanej J. U. (pkt 2.); nie obciążył powodów kosztami procesu poniesionymi przez pozwaną J. U. (pkt 3.).

W dniu 21 stycznia 2010 r. apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniosła powódka D. W. reprezentowana przez pełnomocnika będącego radcą prawnym.

W dniu 15 marca 2010 r. (data stempla pocztowego) apelację od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniosła D. W. – jako pełnomocnik powoda O. W.

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy w C. na podstawie art. 370 k.p.c. odrzucił apelację powódki D. W. jako wniesioną po terminie.

Powyższe postanowienie Sądu Okręgowego powódka D. W. zaskarżyła zażaleniem.

Postanowieniem z dnia 6 lipca 2010 r. Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w C. z dnia 29 stycznia 2010 r.

Postanowieniem z dnia 27 września 2010 r. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. odrzucił apelację powódki D. W. wobec nieopłacenia apelacji.

Powyższe postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 27 września 2010 r. zaskarżyła zażaleniem powódka. Zażalenie wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w dniu 12 października 2010 r., akta sprawy wraz z zażaleniem przedstawiono Sądowi Najwyższemu w dniu 5 listopada 2010 r.

Powodowie D. W. i O. W. wnieśli skargę na przewlekłość w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym (sygn. akt I ACa .../10), wynikającym na skutek apelacji powodów od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 10 listopada 2009 r., domagali się stwierdzenia, że nastąpiła przewlekłość postępowania; wydanie Sądowi zalecenia rozpoznania złożonych przez skarżących apelacji; przyznania od Skarbu Państwa na rzecz skarżących kwoty 20.000 zł, oraz zasądzenia od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że postępowanie sądowe w sprawie jest prowadzone w sposób rażąco przewlekły, toczy się bowiem – z przerwami – ponad 10 lat. (od 27 września 1999 r.). W dniu 21 stycznia 2010 r. pełnomocnik z urzędu skarżącej złożył apelację od wyroku Sądu Okręgowego w C. z dnia 10 listopada 2009 r. Apelację od tego wyroku złożyła też skarżąca, działając w imieniu swojego syna O. Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2010 r. Sąd Okręgowy w C. odrzucił apelację pełnomocnika skarżącej, uznając, że została ona złożona po terminie. W

dniu 6 lutego 2009 r. pełnomocnik skarżącej złożył zażalenie na to postanowienie, które zostało uwzględnione przez Sąd Apelacyjny. Postanowieniem z dnia 27 września 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił apelację powódki złożoną przez jej pełnomocnika z uwagi na brak uiszczenia opłaty podstawowej. Postanowienie to zaskarżył pełnomocnik skarżącej w dniu 8 października 2010 r., w dniu 5 listopada 2010 r. akta sprawy wraz z zażaleniem zostały przesłane do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Do dnia dzisiejszego nie została rozpoznana ani apelacja powódki ani też apelacja skarżącej, wniesiona przez nią osobiście w imieniu syna O. W. w dniu 15 marca 2010 r.

Stosownie do art. 10 ust. 3 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz.U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.) udział w sprawie zgłosił Prezes Sądu Apelacyjnego w [...]. Wniósł o oddalenie skargi. W odniesieniu do zaskarżonego postępowania przed Sądem Apelacyjnym Prezes Sądu Apelacyjnego podniósł, że akta sprawy wraz z apelacjami: powódki D. W. i powoda O. W. wpłynęły do Sądu Apelacyjnego w [...] w dniu 11 maja 2010 r. i oczekiwały, w kolejności wynikającej z dat wpływu, na wyznaczenie terminu rozprawy. W dniu 27 września 2010 r. została odrzucona apelacja powódki D. W. ze względu na nieuiszczenie przez reprezentującego powódkę pełnomocnika opłaty podstawowej od apelacji. 12 października 2010 r. do Sądu Apelacyjnego wpłynęło zażalenie powódki na postanowienie z 27 września o odrzuceniu apelacji, akta sprawy wraz z zażaleniem przedstawiono Sądowi Najwyższemu w dniu 5 listopada 2010 r. Do chwili obecnej akta sprawy pozostają w dyspozycji Sądu Najwyższego.

Z przedstawionego przebiegu czynności w sprawie zdaniem Prezesa Sądu Apelacyjnego wynika, że rozpoznanie apelacji powodów uniemożliwiło nieuiszczenie przez pełnomocnika powódki opłaty podstawowej od apelacji, co skutkowało odrzuceniem apelacji, a w wyniku zaskarżenia postanowienia o odrzuceniu apelacji zażaleniem – przedstawienie akt Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 5 ust. 1 powołanej w skardze ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r., skargę wnosi się w toku postępowania w sprawie. Chodzi bowiem o realizację zasadniczego celu ustawy ażeby środkami w ustawie przewidzianymi, w pierwszym rzędzie usunąć nieuzasadnioną zwłokę czynności sądu.

Koncentrując uwagę na określonym w skardze zakresie jej przedmiotu dotyczącym czynności Sądu Apelacyjnego w postępowaniu apelacyjnym od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 listopada 2009 r., należało uwzględnić także szerszy kontekst postępowania w sprawie, skoro skarżący zarzucił, że postępowanie w sprawie toczy się już – „z przerwami – ponad 10 lat”. W związku z tym należało mieć na uwadze, że sprawa, której bieg rozpoczął pozew złożony w postępowaniu nakazowym w dniu 27 września 1999 r. przeciwko T. U., a więc w zakresie podmiotowo ukształtowanym przez powodów została prawomocnie rozstrzygnięta wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 17 stycznia 2002 r. Nie zostało natomiast zakończone postępowanie przeciwko J. U., której wezwanie z urzędu przez Sąd Okręgowy w C., w toku postępowania nakazowego okazało się kontrowersyjne i ostatecznie Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 10 listopada 2009 r. umorzył w stosunku do niej postępowanie.

Jeżeli chodzi o czynności Sądu Apelacyjnego w sprawie apelacji powodów od powyższego wyroku, to wchodzi tu w rachubę dopiero okres od 11 maja 2010 r., kiedy to wpłynęły do tego Sądu w związku z apelacjami powodów, akta sprawy.

Nie są zasadne żądania skarżących ażeby stwierdzić przewlekłość postępowania apelacyjnego przed Sądem Apelacyjnym i nakazać temu Sądowi rozpoznanie apelacji, skoro co do apelacji powódki Sąd Apelacyjny wydał postanowienie (w dniu 27 września 2010 r.) o jej odrzuceniu z powodu niewniesienia przez pełnomocnika powódki opłaty podstawowej. W trybie kontroli przewlekłości postępowania Sąd Najwyższy nie jest właściwy do weryfikacji orzeczenia właściwego Sądu o odrzuceniu apelacji. W tym zakresie na skutek zażalenia powódek toczy się odpowiednie postępowanie, którego rozstrzygnięcie zdecyduje co do skuteczności odrzucenia apelacji. W każdym razie do czasu zakończenia postępowania zażaleniowego nie ma podstaw żądanie skarżącego ażeby wydać Sądowi Apelacyjnemu zalecenia rozpoznania apelacji, z których jedna

została odrzucona, a druga pozostaje w związku uzasadniającym ewentualne łączne rozpoznanie.

Z powyższych przyczyn uznając skargę za nieuzasadnioną postanowiono jak w sentencji.